

Gemma Arimany

ULLS A TRAVÉS

XV Premi de Poesia
«Miquel Martí i Pol» de 2010

Universitat Autònoma de Barcelona
Servei de Publicacions
Bellaterra, 2010

DADES CATALOGRÀFIQUES RECOMANADES PEL SERVEI DE BIBLIOTEQUES DE LA
UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA

Arimany, Gemma

Ulls a través / Gemma Arimany. – Bellaterra: Universitat Autònoma de Barcelona. Servei de Publicacions, 2010. – (Gabriel Ferrater ; 60)

XV Premi de Poesia «Miquel Martí i Pol» de 2010

ISBN

I. Col·lecció
821.134.1-1"20"

Fotografia de la coberta:
© Roser Alabau, 2010

Edició:
Universitat Autònoma de Barcelona
Servei de Publicacions
08193 Bellaterra (Barcelona). Spain
Tel. 93 581 10 22
Fax 93 581 32 39
sp@uab.cat
www.uab.cat/publicacions

Composició:
Fotocomposició gama, sl

Impressió:
Mozart art, sl

ISBN 978-84-490-2646-1
Dipòsit legal: B. 37.623-2010
Imprès a Espanya. Printed in Spain

Taula

Prefacial	13
Fer l'ullet	15
Mussol	45
Conjuntivitis.....	75
Col·liri	121

PREFACIAL

Fa dies que malvisc sense versos,
i, ara, amb el pols tremolós,
el cor se me n'ha anat a la mà.
Si no tinc versos, he dit, malvisc,
un malviure de passivitat,
de segons passats per guillotina,
de dutxes amb aigua sempre tèrbola.
Ubiqueu-me al tren, direcció feina,
a les vuit del matí, ulls botits,
molta gent, que surt per les orelles,
i música clàssica de fons,
una música que m'ha entendrit
(a mi, que renego del poc tacte
de prendre't llibertat auditiva
en imposar-te fil musical).
Però aquest cop l'oïda ha rigut,
i m'han vingut al cap altres músiques,
i escenes fúcsies, grogues i taronges,
que fan l'estiu de cada estació.
Torno a ser sensible, m'he dit.

Després d'uns, diguem per ser correctes,
danys col·laterals poc esquivats,
ja torno, quin descans, a ser jo.
Em creia buida, aniquilada,
però no, avui s'ha presentat el
meu tercer dia particular
i he sortit de la tomba de cendra
recoberta de relíquies blanques.
He tingut sort: no m'han profanat.
He sortit il·lesa del combat
entre el jo i l'altre, el yin i el yang.
I el gran triomf és per la meva essència,
pel que la lluna em va donar al néixer.
I torno a plantar-te'm al davant,
amb aquest farcell d'ulls i paraules,
de llambrecs, sintagmes i visions,
que els cal expressar-se, dir-se, dir-te,
que si no es fonen.

FER L'ULLET

CODI

Tinc els ulls
tonificats
flexibles
exercitats
forts
musculats
saberuts
vitaminats
explícits.
¿Saps llenguatge
ocular?

COTORRA

Si sóc callada
és perquè xerro
amb la mirada.

FARCELL (I)

A l'esquena hi duc un farcell
abundós, però lleuger i fràgil,
un farcell que empara i empeny,
un farcell amb lletres i ulls,
tot d'estris d'expressió
i de comunicació:
vitamina del dedins.

ALERTA

Alerta,
que un quilet meu
no arriba als mil grams,
que una ensopegada
m'aigualeix la sang.

Alerta,
home omnipotent,
al cor no hi duc ferro,
ni plom a les venes.

Alerta,
a la meva duana
hi ha una prohibició:
no s'accepten armes.

(D'armes, ja en tinc jo.)

ARMA BIOLÒGICA

No sé si ho saps,
però als meus ulls
hi ha un arsenal
que conté pólvora,
pólvora humana,
per calar foc
a una espurna.
No sé si ho saps,
però els meus dos focus
mai volen treure
bandera blanca,
que el meu blanc és
el teu desig.
No sé si ho saps.

LA LLOBA

Tinc aquestes orelles
per escoltar-te més bé.
Tinc aquests braços tan llargs
per abraçar-te més bé.
Tinc una boca així gran
per enraonar-te més bé.

Tinc els ulls grossos i negres
per endrapar-te més bé.

NYAM

Com les gotes d'oftalmòleg,
la teva imatge:
m'entra pels ulls,
s'escampa pel nas,
va a parar a la boca.

LA MEVA GAMMA

I

Potser semblo de fusta o suro,
però a dins hi porto purpurina,
estrelles i sopes de lletres,
efervescències d'aspirina,
receptes de màgia i conjurs,
serpentina de carnestoltes.
Si m'obres, t'empleno de colors.

II

Tots els meus colors
(carn, negre, blanc, rosa)
esperen frisosos
que els envermelleixis.

LA TEVA

L'explosió de la magrana,
l'olla que para la sang,
els llavis catàrtics,
la discreció del gallaret,
la fúria d'un cel rogent,
llenceria de cap d'any,
la piruleta Fiesta,
l'autobús típic anglès,
el robí de casa bona,
el líquid de les venes,
el dacs que pinta el teulat,
l'escalfor de les galtes,
la sang del drac en flor.

Sigues com siguis,
però sigues vermell.